

O DATĂ MEMORABILĂ ÎN ISTORIA POPORULUI NOSTRU: 6 MARTIE 1945

Miine se împlinesc zece ani de la instaurarea în țara noastră a primului guvern democratic, în care clasa muncitoare avea rolul conducător. 6 Martie 1945 reprezintă o dată memorabilă în istoria poporului nostru. În fiecare an, aniversarea ei ne amintește acele zile, când masele muncitoare din întreaga țară s-au ridicat cu hotărâre împotriva coaliției burgheziei și moșierimii, împotriva uneltirilor agenților imperialiști.

Condițiile istorice în care s-au produs evenimentele din martie 1945 sînt indisolubil legate de mărețul act al eliberării țării noastre de către glorioasele Armate Sovietice. Pe drumul deschis la 23 august 1944, Partidul Comunist din România a mobilizat masele largi populare în bătălia pentru democratizarea țării, pentru înlăturarea revendicărilor imediate ale oamenilor muncii de la orașe și sate, pentru desăvîrșirea revoluției burghezo-democratice, pentru cimentarea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare. În acel moment, sarcina era de a sprijini cu toate forțele frontul, de a sprijini lupta comună pe care ostașii sovietici și cei români o purtau împotriva coterpitorilor hitleriști. Masele largi populare au înțeles această sarcină. Reacțiunea era însă hotărâtă să saboteze lupta plină de eroism, care se desfășura pe frontul anti-hitlerist. În acest fel, partidele reacționare nu făceau altceva decît să execute ordinele primite din partea coterpitorilor imperialiști, ceruri care de pe atunci puneau la cale un nou război pentru dominația mondială, îndreptat împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor eliberate de Armata Sovietică. Guvernul Rădescu ducea o politică de trădare națională. Nu era lăsată nici o măsură împotriva fabricanților, care sabotau producția industrială, împotriva moșierilor, care lășau întinderi nesfîrșite de pămînt necultivate. Mai mult decît atât: guvernul Rădescu, conform indicațiilor primite de la imperialiștii americani și englezi, pregătea o lovitură de stat și dezlănțuirea războiului civil. În planurile lor, atît cîștigătorii acestui mîrșav complot, cît și stăpînii lor, au nesocotit însă un element esențial: voința poporului. Răspîndit în mase, cuvîntul partidului clasei muncitoare dăduse roade. Zilele premergătoare lui 6 Martie 1945 sînt zile cînd s-a afirmat cu o amploare fără precedent, în istoria țării noastre, o mișcare de-

mocratică și antifascistă, care cuprîdea oameni din pătri sociale diferite, uniți prin dragostea lor de patrie și de pace. Creșterea continuă a conștiinței politice a maselor, încrederea acestora în Partidul Comunist, iată factori de seamă care au contribuit la succesul luptei populare împotriva complotului imperialist. După zdrobirea, la 24 februarie 1945, loviturii de stat fasciste pregătite de cercurile imperialiste cu complicitatea coaliției reacționare burghezo-moșierești, ziua de 6 Martie 1945, în care s-a instaurat guvernul democratic prezidat de dr. Petru Groza, a însemnat o strălucită încununare a luptei revoluționare a maselor.

6 Martie 1945 marchează instaurarea regimului democratic-popular în România. Puterea în stat nu mai aparținea capitaliștilor și moșierilor, ci maselor largi ale poporului. La baza puterii în stat se afla alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, în care clasa muncitoare avea rolul conducător.

De la acel memorabil eveniment s-au scurs 10 ani. Poporul nostru a străbătut în acest răstimp un drum lung. Acum, la cea de a 10-a aniversare a lui 6 Martie 1945, acest drum nu se desfășoară în fața ochilor ca un tablou minunat al luptelor și biruințelor, al realizărilor și visurilor împlinite. Cît de puternic se desprinde din acest tablou imaginea muncii pașnice, clocotitoare, a poporului nostru liber, stăpîn pe propria-i soartă! Cei zece ani, care au trecut de la 6 Martie 1945, sînt ani de mers avîntat, neșovălnic, pe calea arătată de partid, pe calea construirii socialismului. În acești ani s-a produs transformarea României dintr-o țară înapoiață din punct de vedere economic și cultural, înfeudată puterilor imperialiste, într-o țară cu o economie și cultură înfloritoare, în care grija principală este îndreptată spre ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc. Succesele pe care poporul nostru le-a obținut pe frontul construcției pașnice, încrederea neîmărmurită cu care el urmează politica partidului, acestea nu sînt pe placul imperialiștilor americani și a sateliților lor. Din pregătirile imperialiștilor în vederea dezlănțuirii unui nou război nu lipsesc amenințările și calomniile murdare la adresa țării noastre și a celorlalte țări din lagărul socialismu-

lui, nu lipsesc măsurile de sprijinire fățișe a oricăror acțiuni de provocare și diversiune împotriva poporului nostru. Acestor provocări poporul nostru le răspunde strîngîndu-și și mai mult rîndurile în jurul partidului și guvernului, luptînd cu și mai multă hotărâre în cadrul uriașului front al păcii care are în frunte Uniunea Sovietică, prietenul cel mai credincios al țării noastre.

Aniversarea zilei de 6 Martie 1945 este un prilej fericit de a trece în revistă realizările obținute în decursul acestui deceniu în toate sectoarele de activitate. Și pe tărîmul sportului, bilanțul pe care-l încheiem cu acest prilej este un bilanț rodnic. În el se întrevede un crîmpei din viața nouă, luminoasă, a tineretului patriei noastre. În acești zece ani mișcarea sportivă a devenit o mișcare de mase. Acest lucru a fost cu puțință datorită grijii partidului și guvernului de a pune la îndemîna tineretului acest minunat mijloc de întărire fizică și morală, care este sportul. Asigurarea unor condițiuni materiale corespunzătoare face ca astăzi problema răspîndirii sportului în masele cele mai largi, în cele mai îndepărtate colțuri ale țării, să fie pentru activitatea noastră sportivă o problemă nu de perspectivă ci de strictă actualitate. Din partea tuturor activiștilor mișcării noastre sportive se cer eforturi sporite pentru a îndeplini cu succes această sarcină de cinste: răspîndirea sportului în mase.

Astăzi, sportul nostru ocupă în arena internațională cu totul alt loc decît cel pe care-l ocupa cu 10 ani în urmă. Ii dau dreptul la aceasta titlurile mondiale cucerite de jucătoarele de tenis de masă, performanțele trăgătorilor, canotorilor, voleibaliștilor, atleților, gimnastelor. În acest deceniu, sub soarele regimului democrat-popular au crescut generații de sportivi noi educați în spiritul dragostei fierbinți față de patrie. Pentru anul 1955 ca și pentru cei ce vor urma, întregul nostru popor așteaptă de la acești sportivi succese mai importante decît cele de pînă acum, succese care să ridice tot mai sus gloria sportivă a patriei.

Sărbătorind 10 ani de la 6 Martie 1945, să pornim înainte, cu forțe sporite, pentru construirea socialismului în țara noastră, pentru triumful cauzei păcii în întreaga lume!

Să ridicăm nivelul calitativ al fotbalului! x)

Scrisoarea membrilor echipei C. C. A.

Peste cîteva zile echipele din categoria A de fotbal vor porni în întrecere pentru cucerirea titlului de campioană a R.P.R. pe anul 1955.

Nouă, jucătorilor, ne revin sarcini de seamă în viitoarea activitate fotbalistică. Noi sîntem datori să aducem o contribuție importantă la consolidarea succesorilor dobîndite în ultimul timp, să ridicăm nivelul calitativ al fotbalului, să obținem în competițiile internaționale pe care le vom avea de susținut rezultate cît mai valoroase.

Socotesc că una din îndatoririle noastre este de a veghea ca întrecerile să se desfășoare în limitele celei mai perfecte sportivități. Acest lucru depinde în primul rînd de conduita noastră pe teren, de însușirea principiilor morale care trebuie să caracterizeze pe sportivul de tip nou. Respectarea regulamentului, renunțarea la neregularități, la atitudini vedetiste, stîmă față de partenerul de întrecere, atitudinea disciplinată față de hotărîrile arbitrilor, toate acestea contribuie la asigurarea unei dispute de un înalt nivel tehnic, în care victoria să revină celui mai bun.

Totodată noi, jucătorii, trebuie să ne străduim necontenit pentru perfecționarea tehnicii individuale și a jocului de ansamblu.

Ridicarea mîiestriei noastre sportive ne cere să respectăm în totul programul de antrenament, îndrumările antrenorilor. De asemenea, noi avem obligația de a depune străduințe mai mari ca pînă acum în direcția ridicării nivelului nostru politic și largirii cunoștințelor culturale, țîind seama că fără acestea nu e cu puțință să obținem rezultate pozitive, atît în muncă noastră de zi cu zi cît și în activitatea sportivă.

În cadrul echipei noastre s-a făcut recent o amplă analiză a activității jucătorilor în perioada competițională a anului trecut și s-au luat unele hotărîri în vederea îmbunătățirii activității echipei. Eu și alți cîteva jucători din echipa noastră am greșit atunci cînd, la unele meciuri, ne-am pierdut calmul, lăsîndu-ne antrenaji într-un joc dur, contribuind la crearea pe stadion a unei atmosfere de încordare. Presa m-a criticat pe bună dreptate atunci cînd am avut o atitudine nesportivă și, în calitate de căpitan al echipei, n-am temperat la timp ieșiri asemănătoare ale tovarășilor mei de echipă.

Campionatul care va începe cîrînd trebuie să marcheze un progres pentru toate echipele de asociație. Să nu uităm că noi, jucătorii mai experimentați, avem datoria să fim exemplu pentru componenții echipelor de tineret care, învățînd de la noi și desăvîrșindu-și pregătirea, vor asigura în viitor mersul înainte al fotbalului în R.P.R.

Eu și tovarășii mei din echipa C.C.A. ne angajăm să depunem toate străduințele pentru a ajuta la desfășurarea campionatului republican în condiții corespunzătoare și adresăm un însuflețit apel jucătorilor tuturor celorlalte echipe să fie alături de noi în lupta pentru ridicarea nivelului tehnic al jocului de fotbal.

În numele echipei C.C.A.

ALEXANDRU APOLZAN
maestru al sportului

*) Articol apărut în ziarul „Scinteia” nr. 3223 din 4 martie 1955.

Vești despre întrecerile pionierilor

De curînd, ne-au sosit la redacție scrisori în care corespondenții noștri ne redau aspecte din cadrul competițiilor celor mai mici sportivi: pionierii. În lunile de iarnă micuții elevi ai școlilor din întreaga țară au participat la o întrecere sportivă de gimnastică, schi, șah și sîniuș. Despre entuziasmul micuților sportivi, despre ambiția cu care ei au luptat pentru victorie, despre frumusețea acestor întreceri iată ce ne-au scris corespondenții noștri:

● Prof. Const. Căpîlnă din Petroșani ne scrie că Spartachiada pionierilor, așa cum este numită această competiție, a înregistrat un deosebit succes în Valea Jiului. Deși pînă la data cînd ne-a scris profesorul Căpîlnă nu se disputaseră decît concursurile de șah și de gimnastică, totuși numărul mare de concurenți, precum și buna lor pregătire au făcut din aceste concursuri adevărate întreceri sportive sărbătorești. La concursul de gimnastică au participat 9 echipe de fete și 4 de băieți, dintre care cele mai bune s-au arătat a fi cele de la școala nr. 1 Vulcan la fete și școala nr. 1 Lupeni la bă-

ieți. Cît privește întrecerile de șah, în cadrul primei etape au concurat aproape 1.200 de tineri șahiști. Etapa finală, la care au luat parte cele mai bune echipe din raion, a avut loc la Petroșani și s-a terminat cu victoria echipei școlii nr. 1 din Lupeni.

În încheierea scrisorii, profesorul Căpîlnă ne scrie că întrecerile sportive ale pionierilor ar fi putut avea rezultate și mai frumoase, dacă la școlile maghiare din Lupeni, Vulcan și Lonea și cele române din Petrila și Aninoasa ar fi existat mai multă preocupare pentru astfel de concursuri.

● Corespondentul nostru S. Iavorski, din Pitești ne scrie despre excelențele condiii în care a fost pregătita și organizată competiția pionierilor. Un amănunt interesant este acela că în întreaga regiune Pitești micii școlari și-au confecționat singuri materiale sportive (șahuri, sîniușuri și chiar schiuri).

Cu prilejul Spartachiadei pionierilor s-a desfășurat o intensă activitate șahistă în majoritatea școlilor din regiune și, în special, în școlile de 7 ani din comunele Bascov, Merișani, Racovița, Zîrnești, Ștefănești, Leicești și Vulturești.

Traversarea Făgărașilor va începe la 18 martie

Traversarea Făgărașilor, tură alpină de iarnă de mare dificultate, a stîrnit în lumea alpină un interes deosebit. Aproape toate asociațiile sportive își pregătesc echipele pentru marea întrecere. Cele mai multe din ele au și parcurs traseele fixate de comisia centrală de alpinism, drept standarduri obligatorii, iar cele foarte puține care nu au făcut-o, au încă timpul să îndeplinească prevederile regulamentare.

Din executarea turelor standard, a reieșit însă că alpinistii noștri, care în mare parte au făcut în acest an cunoștință cu dificultățile muntelui pe timp de iarnă, nu au

încă pregătirea fizică corespunzătoare pentru traversarea Făgărașilor, nu au călărie și experiența necesară. Aceste deficiențe ca și zăpada căzută în cantități enorme în ultima săptămînă la munte, au constituit subiectul principal al recentei ședințe a biroului Comisiei centrale. Pentru a se asigura un succes deplin traversării, competiției asimilate cu o finală de campionat republican, Comisia centrală de alpinism a luat hotărîrea ca sezonul de iarnă a cărui durată a fost fixată inițial pînă la 31 martie, să fie prelungit pînă la 15 aprilie. De asemenea, pentru a se

da posibilitate echipelor asociațiilor să-și îmbunătățească pregătirea, s-a stabilit ca traversarea Făgărașilor să înceapă la 18 martie, echipele urmînd să intre în traseu, la interval de 24 ore, în ordine următoare: 1. C.C.A.; 2. Voința; 3. Dinamo; 4. Flamura roșie; 5. Știința; 6. Metalul; 7. Locomotiva; 8. Progresul; 9. Constructorul.

Traversarea se va efectua de la vest la est, plecarea dîndu-se din satul Porcești, iar sosirea avînd loc la Zărnești. Pînă la data fixată pentru intrarea fiecărei echipe, o bună parte din asociații vor organiza centre speciale de pregătire.

că? Dacă cercurile guvernante americane și engleze sînt într-adevăr pentru pace, de ce se eschivează ele de la discutarea propunerilor U.R.S.S. cu privire la reglementarea pașnică a celor mai importante probleme internaționale? „Lucrurile stau așa: — a spus Stalin — inspiratori politici agresivi din S.U.A. și Anglia nu se consideră interesați în înțelegere și colaborare cu U.R.S.S. Lor nu le trebuie înțelegere și colaborare, ci vorbărie despre înțelegere și colaborare, pentru ca zădărnîcînd acordul, să arunce apoi vina asupra Uniunii Sovietice și să „dovedească” prin aceasta imposibilitatea colaborării cu U.R.S.S. Altfelătorii la război care tind să dezlănțuie un nou război se tem mai mult ca de orice de o înțelegere și de o colaborare cu U.R.S.S., deoarece o politică de înțelegere cu Uniunea Sovietică subminează pozițiile aliaților la război și face lipsită de sens politica agresivă a acestor domni”.

Acțiunile cercurilor guvernante ale S.U.A. și ale puterilor occidentale sînt într-o contradicție de neîmpăcat cu cuvintele lor cîvîoase despre pace, despre inexistența unor

intenții agresive, despre dezarmare etc.

Toată lumea știe că puterile occidentale se înarmează furibund, că înghebează blocuri militare, caută să reînvie o armată revanșardă vest-germană, impun și sprijină în țările dependente de ele, fără a se da înlătur de la nici un fel de mijloace, regimuri reacționare care le ajută în pregătirea unui nou război.

Mai ales în ce privește S.U.A., ele creează baze militare, terestre și aeriene în imediata apropiere a U.R.S.S. și a celorlalte state iubitoare de pace, la o distanță de multe mii de kilometri de granițele S.U.A.

Acest lucru îl dovedește și poziția lor în problema armei atomice. Este clar pentru oricine că arma atomică este o armă de agresiune și nu de apărare și dacă U.R.S.S. este pentru interzicerea armei atomice, dimpotrivă, S.U.A. și Anglia au impus în cadrul Consiliului N.A.T.O. hotărîrea cu privire la folosirea armei nucleare.

În fața primejdiei crescînde a dezlănțuirii unui nou război de către cercurile guvernante americane, lupta activă a popoarelor pentru

o pace trainică și îndelungată devine o sarcină de cea mai mare importanță.

După cum a arătat Stalin, a apăra pacea înseamnă a lupta activ împotriva aliaților la război, demascînd pas cu pas planurile lor, dîndu-le o ripostă hotărâtă. În aceasta rezidă chezașia victoriei forțelor păcii asupra forțelor războiului. Aceasta o dovedește experiența luptei popoarelor pentru pace, experiența acumulată de omenire. Tocmai voința popoarelor iubitoare de pace, acțiunile ferme ale sutelor de milioane de luptători pentru pace au fost acelea care au împiedicat pe agresori să folosească arma atomică în aventurile lor militare în Coreea și Indochina și au dus la încetarea vărsării de sînge.

În prezent, sarcina cea mai importantă în lupta pentru asigurarea păcii este reducerea armamentelor și interzicerea armei atomice. A rezolva problema reducerii generale a armamentelor și în primul rînd problema unei reduceri considerabile a armamentelor statelor mari, a obține interzicerea armei atomice și a oricăror alte arme de exterminare în masă — ar însemna a crea adevărate condiții pentru asigurarea pă-

cii în toate părțile globului pămîntesc.

Agravarea primejdiei războiului atomic cere unirea strînsă și activizarea tuturor forțelor iubitoare de pace. Iată de ce sesiunea largită a Biroului Consiliului Mondial al Păcii, care a avut loc anul acesta la Viena, a adresat popoarelor din toate țările Apelul de a organiza o largă mișcare pentru interzicerea armei atomice. Campania de strîngere de semnături care a început în întreaga lume și Apelul de la Viena adresat popoarelor prin care se cere distrugerea în toate țările a stocurilor de arme atomice și încetarea imediată a producției acestora, prezintă o importanță din cele mai mari.

Interesele vitale ale popoarelor din toate țările cer ca arma atomică să fie interzisă, iar energia atomică să fie folosită în scopuri pașnice. În conformitate cu aceasta, în legătură cu începerea lucrărilor subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare și pentru o completare a propunerilor prezentate de el la cea de a 9-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., guvernul sovietic a prezentat propunerile ca să-

tele să-și asume obligația de a distruge în întregime stocurile existente de arme atomice și cu hidrogen, folosind materialele atomice exclusiv în scopuri pașnice, de a nu spori efectul forțelor armate și armamentele lor în raport cu nivelul din 1 ianuarie 1955 și de a nu spori alocările în scopuri militare în raport cu nivelul alocărilor bugetare pe anul 1955.

Guvernul sovietic consideră necesar ca Organizația Națiunilor Unite să convoace încă în anul 1955 o conferință mondială pentru reducerea generală a armamentelor și interzicerea armei atomice. Aceste propuneri ale U.R.S.S. corespund intereselor întregii omeniri și se bucură de sprijinul deplin al popoarelor iubitoare de pace.

I. V. Stalin a arătat că forțele care sînt pentru pace sînt deosebit de însemnate și mari, că dacă aceste forțe vor fi dirse și ferme în apărarea păcii, planurile agresorilor vor suferi un eșec. Popoarele de pe întregul glob pămîntesc vor ține minte aceste cuvinte ale lui Stalin, ele își vor mobiliza toate forțele în lupta pentru victoria cauzei păcii. (Agerpres).